

Bliver vedtagen eenstemmigt eller med saa stor Majoritet som muligt. Ifølge denne Betragtning kan jeg ikke være med til at modsætte mig Sagens videre Fremme eller til at stille Endringsforslag, idet jeg maa afvente, om den ærede Conseilspræsident paa et senere Trin af Sagen vil afgive en Oplysning af den omhandlede Art.

Conseilspræsidenten: I Anledning af den af den ærede sidste Taler stete Henvendelse til mig skal jeg fremhæve, at mine Bemærkninger, vedkommende Udlandet, gif ud paa, at der ikke fra Ministerbordet nogensinde var faldet Ytringer, der havde fremhævet Hensynet til Udlandet som en bestemmende Grund for at indlade sig paa den foreslaaede Forfatningsforandring eller ikke. Det var min Pligt at fremhæve, at en saadan Ytring kun kunde komme fra Ministerbordet, naar der var en haard Nødvendighed tilstede derfor. — Med Hensyn til den anden Deel af Spørgsmaalet, hvorvidt der nemlig for Dieblisset fra Udlandets Side er foretaget Noget i Forfatningsagen, da skal jeg udtale, at jeg aldrig fra den Side har hørt enten Noget for eller mod den. Jeg troer, at det er Udlandet meget vanskeligt at forstaae vore Forfatningsforhold; een Ting vil det imidlertid efter min Mening kunne forstaae, og det er: Bestræbelser efter at simplificere dem.

Dahl: Ja, den ærede Conseilspræsident skal have Tak for hans Bemærkning, og det kan gjerne være, at han troer, at Ministeriet derved er frigjort med Hensyn til den foregaaende Agitation; men jeg maa dog sige, at, saasandt det er Ministeriet bekendt, at Agitationen har øvet et Tryk paa Folket og lebet det paa Viltspor, saasandt troer jeg at turde sige, at Ministeriet ikke kan føle sig frit i sin Samvittighed i den Henseende. Jeg troer, at, dersom det paahviler Nogen at tage Hensyn til, at Folket har været under et stort Tryk, idet det frastrev sig sin Ret, saa er det Ministeriet.

Conseilspræsidenten: Med Hensyn til hvad der blev bemærket af den ærede sidste

Taler, da kan jeg forsikre ham om, at Ministeriet i den af ham berørte Retning føler sin Samvittighed saa fri, som vel muligt. Jeg veed ikke, om det ærede Medlem har nogen særegen Gave til at see ind i andre Folks Samvittighed; men jeg troer rigtignok i det Hele taget, at Samvittighedsspørgsmaal er Noget, man helst skal overlade til Enhver især for hans Vedkommende.

C. Christensen: Naar jeg har begjært Ordet, er det kun for med nogle Ord at motivere min Afstemning, betreffende nærværende Sag, idet jeg troer, det er rigtigt, at det kommer til at staae klart, ikke blot for Vælgerne, men ogsaa for Folket i Almindelighed, hvad der har bevæget Enhver især til at afgive sin Stemme, hvad enten denne nu bliver et Ja eller et Nei. Jeg har haft den Ære at være Medlem af dette Thing i de to foregaaende Rigsdagsamlinger, i hvilke det foreliggende Lovudkast er blevet behandlet, og jeg har paa ethvert af de Stadier, Sagen har passeret her i Thinget, stemt Nei, grundet paa, at det er min fulde Overbeviisning, at jeg, hvis jeg havde stemt anderledes, havde, fra min Side betragtet, begaaet et politisk Selvmord, ikke blot ligeoverfor mig selv, men ogsaa ligeoverfor mine Vælgere i Almindelighed og mine Standsfæller i Særbeleshed. Frederik den Syvende, Danmarks folkefjærende Konge, ffjænkede det danske Folk en fri, constitutionel Forfatning, hvorved han frigjorde og ligestillede os Smaaborgere med de andre Borgere i Staten, og til nu at beståre og beklippe endeel af disse Borgere for en Deel af deres Ligeberettigelse med de andre Samsundsklasser kan jeg ikke være med. Hvorfor desuden denne Forandring? Man har sagt, at man skulde gjøre Noget for at saae Fred og Ro; men troe de Herrer virkelig, at de ville saae Fred og Ro ved at vedtage nærværende Lovudkast? Jeg troer det ikke; jeg troer, at Vedtagelsen af det foreliggende Forslag er det Samme, som at fremkalde Splid, Misundelse og Had mellem Borgerne. Man har sagt, at man skulde gjøre noget for at tilfredsstille de mange Misfornøiede, men hvem ere disse? Man har hørt, at Rjebstædborgerne vare misfornøiede, men hvis man vil paastaae det med Hensyn til